

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/276/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115216612
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115216612.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci žalobcu: N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., ul. I. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Alenou Lackovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, ul. Hasičská 3855, proti žalovanej: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. A., ul. P. S. XXX/XX, o zaplatenie 500 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** súd náhradu trov tohto konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 21.07.2015 doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáha splnenia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 03.04.2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.04.2010 si žalovaná požičala od žalobcu sumu 500 eur v hotovosti na úhradu svojich osobných potrieb. Termín vrátenia pôžičky si účastníci bližšie nedohodli. Prevzatie pôžičky žalovaná potvrdila písomne svojim podpisom pod potvrdenie o vydaní hotovosti zo dňa 23.04.2010. Žalobca žalovanú opakovane telefonicky aj osobne vyzýval na vrátenie pôžičky. Naposledy dňa 06.03.2015 písomnou výzvou na úhradu pohľadávky prostredníctvom právnej zástupkyne žalobcu. Žalovaná si výzvu prevzala, avšak na ňu nereagovala.

2. Na základe žaloby žalobcu súd vydal dňa 12.08.2015 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná riadny odpor. V ňom uviedla, že pohľadávka je premlčaná. Uznáva, že od žalobcu prevzala sumu 500 eur, ale nie ako pôžičku. Táto suma jej bola poskytnutá ako záloha na plat a ďalšiu spoluprácu pri poskytovaní kontaktov na klientov na poistenie. Viac sa však žalobca neozval a päť rokov sumu nevymáhal. Ani v potvrdení o prevzatí sumy sa nikde nepíše o pôžičke, preto ide o nepravdivé tvrdenie. Mohlo ísť iba o neoprávnený prospech, avšak jeho vydanie je dávno premlčané. Predpokladala spoluprácu so žalobcom, ale nie z jej viny, k nej nedošlo.

3. K podanému odporu žalovanej sa vyjadril žalobca prostredníctvom jeho právnej zástupkyne v písomnom podaní zo dňa 28.01.2016. V ňom uviedol, že zotrváva na podanej žalobe a jej dôvodoch. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania uviedol, že je nedôvodná, poukazujúc na rozhodnutie NSSR sp.zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.07.2008. V zmysle tohto rozhodnutia a ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka začala plynúť trojročná premlčacia doba uplynutím 10 dňovej lehoty na zaplatenie dlhu na základe písomnej výzvy zo dňa 06.03.2015, ktorú žalovaná prevzala dňa 24.03.2015, teda dňom 03.04.2015.

4. Za účelom rozhodnutia o žalobe, súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, výsluchom svedkov A. T. a C. I. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a

to potvrdením o vydaní hotovosti, výzvou na úhradu pohľadávky a výpisom z údajov Sociálnej poisťovne na č.l. 50.

5. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe a jej dôvodoch.

6. Žalobca vypovedal, že so žalovanou bol zoznámený prostredníctvom pána I. v roku 2010, ktorý mu ju predstavil a požiadal ho o pomoc pre ňu. V tom čase bola žalovaná vo veľkých problémoch. On bol v tej dobe aktívnym poisťovacím agentom pre viaceré poisťovne. S pánom I. mal v úmysle obchodne spolupracovať, avšak čo je s ním v súčasnosti, už nevie. Peniaze žalovanej požičal, pretože bola v núdzi. Bežne však pôžičky nepožičiava. Peniaze jej dal v OC Laugaricio v prítomnosti jeho manželky A. T.. Manželka o pôžičke vedela a musela vedieť, nakoľko by jej nedokázal vysvetliť, prečo dáva žalovanej peniaze. Prevzatie peňazí žalovaná potvrdila na predloženej písomnej potvrdení. Na tomto potvrdení nie je uvedený účel prevzatia peňazí, nakoľko jej dôveroval. Poznal veľa obchodných zástupcov, nemal dôvod jej nedôverovať. Po dvoch až troch rokoch od poskytnutia pôžičky, ktorú mu nevrátila, jej navrhol, že keď mu zabezpečí klientov pre poistenie, resp. dá mu typy na klientov, je možné takto dlh splniť. Chcel v rámci típerských provízií, aby mu takto bola pôžička vrátená. Mal licenciu na uzatváranie poisťovacích zmlúv, z čoho mu plynula provízia. Pri klientoch, ktorých by mu dala žalovaná, by mu plynuli tieto típerské provízie. Čakal na tipy od žalovanej, avšak k tomu nedošlo. O tom, že žalovaná pracovala v minulosti v poisťovníctve mu povedal pán I.. Písomnú zmluvu o pôžičke nespisovali, pretože nemal právne vzdelanie a nepovažoval to za potrebné. Predtým žalovanú nikdy nepoznal. Pri odovzdaní peňazí bol prítomný aj X.. arch. S. K.. K odovzdaniu peňazí došlo v kaviarni oproti butiku N. N., v ktorom pracuje žalovaná. Po odovzdaní peňazí spísal potvrdenie o vydaní hotovosti.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že popiera dôvodnosť žaloby v celom rozsahu. Nikdy medzi nimi nebolo ani písomne, ani ústne dohodnuté, že uzatvárajú zmluvu o pôžičke. Nepopiera prevzatie sumy 500 eur, avšak toto bolo urobené v rámci spolupráce medzi žalovanou a žalobcom. Nebola dohodnutá lehota vrátenia peňazí, ani spôsob vrátenia. Medzi nimi mala fungovať spolupráca, ktorá nie z jej viny, nebola uskutočnená. Na žalobcu bola odporúčaná, nakoľko jej mohol dohodnúť prácu. V tom čase bola sama s dvoma deťmi a v podnájme. Celá vec je premičaná. V rámci jej výsluchu vypovedala tak, že žalobca vo svojej výpovedi v mnohom klamal. Mali spoločného známeho pána I., ktorý jej povedal, že žalobca podniká v poisťovníctve, a že sa mu darí. Ona predtým pracovala takisto v poisťovníctve v Českej poisťovni Slovensko, kde sa jej darilo. Mala veľa tzv. kmeňových klientov. N. I. ju odprevadil po budovu na Mierovom námestí v Trenčíne, kde mal kanceláriu žalobca, pričom do budovy s ňou nešiel. V kancelárii bol žalobca a jej neznáma pani. Všetko prebehlo rýchlo, pani si ich nevšimla. Podpísala potvrdenie o prevzatí peňazí. Nebol tam prítomný žiaden pán a pána K. nepozná. Po podpise potvrdenia si od nej žalobca vypýtal občiansky preukaz a dal jej 500 eur ako zálohu na budúcu spoluprácu. Spolupráca mala spočívať v típerstve, ktoré spomínal žalobca. Svoju zálohu si tak mala de facto odpracovať. Nedohodli sa na žiadnych podmienkach splácania, ani dobe splácania. Po prevzatí peňazí si zobrala aj jedno vyhotovenie potvrdenia o jej prevzatí. Odišla, rozlúčila sa s pánom C. a čakala, čo bude nasledovať. Nemohla však čakať, kým sa žalobca rozhybe a spolupráca nenastala. Hľadala si iné zamestnanie. Asi až dva alebo tri roky po prevzatí peňazí ju žalobca našiel v OC Laugaricio v Trenčíne. Ani ju nenapadlo, že od nej niečo bude pýtať, avšak pýtal od nej naspäť 500 eur. Bola tam s ním aj nejaká žena. Vyvíjal na ňu nátlak. Nie je pravda, že by prevzala od neho nejakú sumu peňazí v OC Laugaricio. V tom čase tam ani nepracovala. Bola dobre využiteľná ako obeť na všetko. V OC Laugaricio bola zamestnaná až od roku 2013, preto predtým ju tam žalobca nemohol ani hľadať.

8. Svedkyňa A. T. vypovedala, že žalobca je jej manželom. Žalovanú pozná, niekoľkokrát bola u nich v kancelárii. Bolo to približne pred 5 až 6 rokmi. S manželom mali spoločnú kanceláriu, kde vyvíjali podnikateľskú činnosť a žalovaná s manželom niekoľkokrát jednala. Nemá vedomosť o obchodoch medzi nimi. S manželom preberali prosbu o pomoc, a to poskytnutie pôžičky pre žalovanú. O pôžičku ich žiadala žalovaná, ktorú im predstavil pán I., ktorého predtým poznali. K poskytnutiu pôžičky došlo asi koncom apríla 2010 u nich v kancelárii na Mierovom námestí v Trenčíne. Nikto iný tam prítomný okrem nich troch nebol. Žalovaná písomne potvrdila prevzatie pôžičky, avšak písomne nebolo medzi nimi dohodnuté nič. Dohodli sa ústne, že peniaze im vráti, keď si nájde zamestnanie. Niekoľkokrát sa žalobca domáhal vrátenia peňazí od žalovanej. Boli spoločne niekoľkokrát za ňou v práci, kde v tom čase pracovala. Vždy sa však vyhovárala, že peniaze nemá, že peniaze vráti neskôr. Na otázku súdu, z akého dôvodu požičiavali žalovanej peniaze, svedkyňa odpovedala, že nevie, asi z ľudského hľadiska.

Na otázku žalovanej odpovedala, že je možné, že sa mylila, ak povedala, že žalovaná bola viackrát v ich kancelárii, avšak celkom určite tam bola jedenkrát, kedy si prevzala peniaze.

9. Svedok C. I. vypovedal tak, že pozná žalobcu aj žalovanú. Žalobcu pozná z pracovných aktivít pri zjednávaní klientov v poisťovníctve. Poznal ho asi tri mesiace. Naposledy ho videl pred šiestimi rokmi. Žalovanú pozná ako pracovitú a zodpovednú ženu. V práci bola aktívna a pracovala v poisťovníctve. Požiadala ho o pomoc, aby jej našiel prácu. Spomenul si, že žalobca robí v poisťovníctve a odporučil jej, aby sa na neho kontaktovala. Išla k nemu na Mierové námestie v Trenčíne, on ju čakal pred vchodom. Nebola tam dlho, vrátila sa s tým, že bude mať nejaké školenie. Ukázala mu aj 500 eur, ktoré dostala a papier, ktorý podpísala iba ona. Povedal jej, že to podpísala iba ona, bolo mu to podozrivé. Takisto mu povedala, že tam bola ešte jedna ďalšia pani. Nebol prítomný pri odovzdávaní peňazí žalovanej.

10. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

11. Podľa § 2 ods.1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo z iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája.

12. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

13. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

19. V prvom rade je potrebné uviesť, že súd vykonal v priebehu konania dokazovanie podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ukončil vyhlásením uznesenia na pojednávaní konanom dňa 30.06.2016, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Rozsudok však už vyhlasoval za účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. Z uvedeného vyplýva, že súd vykonával celé dokazovanie podľa Občianskeho súdneho poriadku, preto pri vyhodnotení dokazovania aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Strany sporu takisto predniesli záverečné návrhy, teda sa vyjadrovali k dokazovaniu, ešte podľa Občianskeho súdneho poriadku. Táto skutočnosť, však nemá žiadny reálny vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 132) aj podľa Civilného sporového poriadku (§ 191) súd hodnotí dôkazy podľa rovnakého pravidla, teda podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

20. Žalobca v konaní tvrdil najmä to, že so žalovanou uzatvoril ústnu zmluvu o pôžičke, pričom žalovaná si nespĺnila zmluvnú povinnosť vrátiť pôžičku žalobcovi. V rámci tohto tvrdenia uviedol, že lehota splatnosti pôžičky nebola medzi nimi dohodnutá, pričom k jej uzatvoreniu (odovzdaniu pôžičky) došlo v OC Laugaricio v kaviarni oproti butiku N. N., v ktorom pracuje žalovaná, a to v prítomnosti jeho manželky

A. T. a pána X.. arch. S. K.. Žalovaná tvrdila, že so žalobcom žiadnu zmluvu o pôžičke neuzatvorila. Nepopierala prevzatie peňazí, avšak tieto jej neboli poskytnuté ako pôžička, ale ako záloha na budúcu spoluprácu so žalobcom v oblasti poisťovníctva.

21. Vo všeobecnosti pre civilné sporové konanie platí, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania určitej tvrdenej skutočnosti (tvrdenia) zaťažuje v konaní toho účastníka, ktorý sa dovoľáva použitia nejakej právnej normy a právneho následku z nej vychádzajúceho. Rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma. Odtiaľ tiež vyplýva, kto je nositeľom dôkazného bremena. V prejednávanej veci je tým pádom žalobca nositeľom dôkazného bremena ohľadne svojho tvrdenia o existencii zmluvy o pôžičke a z toho vyplývajúcej nesplnenej povinnosti žalovanej na vrátenie pôžičky.

22. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom. Veriteľ ňou prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie vecí druhovo určené, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Tento typ zmluvy môže byť odplatný aj bezodplatný, možno ju uzatvoriť výslovne, t.j. písomne alebo ústne, alebo nevýslovne, teda konkludentne faktickým správaním. Podstatnými, pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie druhovo určených vecí na voľné nakladanie, dočasnosť právneho vzťahu a povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu do doby, ktorej koniec môže byť určený aj neskôr, po vzniku záväzkového vzťahu. Zmluva o pôžičke vzniká odovzdaním požičaných vecí, a teda povinnosť dlžníka vrátiť požičané veci vzniká ich odovzdaním. Reálna zmluva, rovnako ako konsenzuálna zmluva, vyžaduje zmluvný konsenzus, ktorý však nespôsobuje vznik samotného zmluvného vzťahu, ale tento vzniká až v dôsledku ďalšieho úkonu a tento úkon spôsobuje jeho vznik. V danom prípade ide o odovzдание predmetu pôžičky. Písomná zmluva o tomto právnom úkone predstavuje vhodný dôkazný prostriedok o vzniku a obsahu záväzkového vzťahu.

23. Žalovaný preukazoval svoje tvrdenie o uzatvorení zmluvy o pôžičke predloženým listinným dôkazom, a to potvrdením o prevzatí hotovosti zo dňa 23.04.2010, svojou výpoveďou a výpoveďou svedkyne A. T. (jeho manželky).

24. Po vykonaní dokazovania súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia o uzatvorení zmluvy o pôžičke so žalovanou. Dôkazom o tomto tvrdení nie je potvrdenie o vydaní hotovosti, pretože z neho vôbec nevyplýva, že by žalobca odovzdal sumu 500 eur žalovanej titulom poskytnutia pôžičky. V jeho znení o tomto nie je žiadna zmienka. Je v ňom uvedené iba to, že žalovaná si prevzala hotovosť 500 eur. Po vykonaní výsluchu žalobcu a výsluchu svedkyne A. T. súd takisto nemôže bez pochybností konštatovať preukázanie tohto tvrdenia. Ich výpovede sa rozchádzajú v podstatnej časti. Podľa výpovede žalobcu k odovzdaniu pôžičky malo dôjsť v OC Laugaricio v kaviarni oproti butiku N. N., za prítomnosti jeho manželky A. T. a pána X.. arch. S. K.. Podľa výpovede svedkyne však k odovzdaniu peňazí došlo u nich v kancelárii na Mierovom námestí v Trenčíne, pričom nikto iný tam prítomný okrem nich troch nebol.

25. Tomu, že žalobca vypovedal nepravdivo (žalobca v čase jeho výsluchu vôbec nespomenul, že by si na odovzдание pôžičky nepamätal, príp. že by mal o tomto pochybnosti) nasvedčuje jednak výpoveď svedkyne A. T. a výpoveď žalovanej. Tieto zhodne uviedli, že k odovzdaniu sumy 500 eur došlo v kancelárii žalobcu na Mierovom námestí v Trenčíne, len v prítomnosti žalobcu, žalovanej a svedkyne. Nepriamo to vyplýva aj z výpovede svedka C. I., ktorý uviedol, že k nemu prišla žalovaná z kancelárie žalobcu a ukázala mu 500 eur, ktoré dostala a papier, ktorý podpísala iba ona.

26. Za situácie, že žalobca preukazuje existenciu zmluvy o pôžičke len svojou výpoveďou a výpoveďou svojej manželky, ktoré sa navyše rozchádzajú v tak zásadnej okolnosti, ako je miesto poskytnutia pôžičky a prítomnosť inej osoby, nemôže to znamenať riadne a pochybnosti nevzbudzujúce preukázanie uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Pochybnosti súdu vyvoláva aj tá skutočnosť, že žalovaná bola pre žalobcu neznámou osobou, pričom ako sám uviedol, pôžičky bežne nikomu inému neposkytoval. Pritom žalovanej mal poskytnúť pôžičku a to bez písomnej zmluvy, bez dohodnutia lehoty splatnosti dlhu, a pod.. Takéto konanie objektívne postráda prirodzenú mieru opatrnosti a vzbudzuje pochybnosti o tom, či tomu tak naozaj bolo. Manželka žalobcu na otázku súdu z akého dôvodu vyhovel požiadavke žalovanej na poskytnutie pôžičky len neurčito odpovedala, že asi z ľudského hľadiska. Všetky tieto skutočnosti vedú súd k záveru o tom, žalobca riadne nepreukázal uzatvorenie zmluvy o pôžičke so žalovanou (ak tomu

tak skutočne aj bolo). V tomto smere sa javí vierohodnejšie tvrdenie žalovanej, že pri odovzdaní peňazí sa jednalo o zálohu na budúcu spoluprácu, ktorá mala spočívať v presunutí kmeňu klientov zo žalovanej na žalobcu. Ako vyplynulo z výpovedí oboch strán, obaja pracovali v poisťovníctve, teda spájala ich táto okolnosť.

27. Je potrebné uviesť, že žalobcovi zrejme nič nebránilo (opak v konaní nebol zistený) uzatvoriť zmluvu o pôžičke v písomnej forme, ktorá by bola vhodným dôkazným prostriedkom o samotnej existencii zmluvy o pôžičke a jej obsahu. V tomto smere súd poukazuje na všeobecnú zásadu platnú aj pre súkromné právo platné v Slovenskej republike *vigilantibus iura scripta sunt* (práva patria bdelym, resp. zákony sú písané pre bdelych), podľa ktorej si každý má strážiť a chrániť svoje práva.

28. Zhrnúc vyššie uvedené súd uzatvára, že žalobcovi sa v konaní nepodarilo hodnoverne preukázať existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanou, z ktorého plnenia sa domáha, resp. sa mu nepodarilo vyvrátiť závažné pochybnosti o jeho existencii. Neunesenie dôkazného bremena má za následok procesný neúspech. V dôsledku toho súd nemôže rozhodnúť o splnení povinnosti žalovanej, ktorého sa žalobca v tomto konaní domáha.

29. Súd záverom považuje za potrebné uviesť, že ak by aj bola preukázaná existencia zmluvy o pôžičke, súd by žalobu musel zamietnuť pre dôvodne vznesenú námietku premĺčania. Ako je zrejmé, k odovzdaniu peňazí došlo dňa 23.04.2010. Podľa tvrdenia samotného žalobcu, splatnosť dlhu nebola dohodnutá. V takom prípade začala plynúť premĺčacia doba dňom 24.04.2010 a pri dĺžke premĺčacej doby troch rokov, by uplynula dňom 24.04.2013. Žaloba na súd však bola podaná až po jej uplynutí, a to dňa 21.07.2015.

30. Ak žalobca pri posúdení námietky premĺčania poukazoval na rozsudok NSSR sp.zn. 4Cdo/146/2008 zo dňa 31.07.2008, súd v tejto súvislosti uvádza, že pri tomto rozhodnutí sa jedná o tzv. odklon od ustálenej (prevažujúcej) a dlhodobej judikatúry súdov Slovenskej republiky, či dokonca všeobecných súdov rozhodujúcich na území Českej republiky a Slovenskej republiky v predchádzajúcich štátnych zariadeniach po dlhšiu dobu. Súd sa s uvedeným odklonom od tejto prevažujúcej a ustálenej judikatúry nestotožňuje. Právna teória a právna prax sa s touto otázkou zaoberala, pričom prevažujúcim a stále aktuálnym právnym názorom je, že ak nebola doba splnenia dohodnutá a ani inak stanovená, začína premĺčacia doba plynúť dňom nasledujúcim potom, kedy dlh vznikol. K tomuto záveru dospeli napr. NS ČSR v rozhodnutí z 31.8.1983 sp.zn. 3Cz 51/83, publikovanom pod R 11/1988, NSSR v rozsudku z 24.06.2003 sp.zn. 1Cdo/25/2003, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 16CoKR/14/2013 z 21.01.2014, Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp.zn. 16Co/34/2011 z 20.02.2014, Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp.zn. 16Co/735/2013 z 30.04.2014, či dokonca aj NSČR v rozsudku Veľkého senátu sp.zn. 31Cdo/3881/2009 z 09.10.2013. Tieto názory vychádzajú zo zákonného predpokladu, že premĺčacia doba začne plynúť po tom, čo sa právo objektívne „mohlo“ vykonať, nie zo skutočnosti, že veriteľ ho subjektívne „mohol“ vykonať. Je pritom zrejmé, že veriteľ objektívne mohol požiadať o plnenie dlhu hneď ako dlh vznikol. Ako však vyplýva z bodov 24 až 28 tohto odôvodnenia, premĺčanie práva nie je tou rozhodujúcou okolnosťou, pre ktorú súd žalobu žalobcu zamietol.

31. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaná bola v konaní plne úspešná. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.